

PROJECTE D'ESGLÉSIA
DEL SANTUARI DE
SANTA MARIA DEL
COLLELL - ANY · MCMXV

JOSEP RENOM COSTA

*Placuit avimus concedimus benedictionem apostolicam
omnibus et singulis qui operam dabant aedificationi
ecclesiae supradictae*

Ex aedibus Vaticanis die 16ta Junii 1915

Benedictus PP. XV

BUTLLETÍ DEL SANTUARI

DE

S.^{TA} MARIA DEL COLLELL

Quart trimestre de 1923

N.º 32

AMB CENSURA ECLESÍASTICA

ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES

EL COLLELL IDEAL DE FORMACIÓ INTEGRAL DE LA JOVENTUT

Ponència presentada a la II Assemblea (1923) d'Antics Alumnes per D. Josep Ruix Castellà, director de l'Institut d'Orientació Professional de la Mancomunitat de Catalunya.

RVDM. I ILTRM. SENYOR,

RESPECTABLES SENYORS PROFESSORS,

ANTICS COMPANYS:

EXPOSICIÓ DEL TEMA

Es tasca àrdua per a mi assenyalar actualment un ideal de formació de la joventut. La ciència de l'educació, o sia, la que ensenya els camins de la formació pedagògica de les joventuts, és esguardada, avui dia, com la ciència primera i fonamental, per a guarir de soca-arrel els mals que pateix la societat i retornar-li l'equilibri i la prosperitat perdudes. Prenent al peu de la lletra la dita, segurament exagerada, del gran filòsof: «Doneu-me l'educació i jo canviaré la faç d'Europa» per tal que la civilització actual—s'ha dit—pugui situar-se i donar el màxim de resultats pràctics, cal que, per mitjà de l'educació, l'home tingui una major elevació d'esperit un major bagatge de coneixements i de resistència física i major estima del treball. Per assolir tot això cal apoderar-se de l'escola ja que ella n'és el major instrument.

Aquesta obsessió educativa ha fet que els problemes d'educació i ensenyament s'hagin agrandit i complicat extraordinàriament assenyalant a la Pedagogia moderna nous horitzons amb característiques i objectius diversos i a voltes excelsius segons les idees peculiars de cada grup o escola, en proporció tal que si hom vol fonamentar-se sòlidament i formar-se concepte, es troba envoltat en una confusió d'idees i amb una inseguritat de criteri que fan gairebé impossible a primera vista, formar un judici concret i definitiu en intentar conèixer el veritable ideal de formació de la joventut. Els moderns educadors massa allunyats de les doctrines dels grans pedagogs i pensadors del Cristianisme, dels Sant

Tomàs, Sant Ignaci de Loyola, Ramón Lluïl i Balmes, amb l'afany d'innovació pedagògica i moguts molts d'ells pel més pur racionalisme seguint les petjades de Pestalozzi i Rousseau, pretenen emancipar l'escola dels camins tradicionals assenyalats pel cristianisme convertint-la en centre de formació de ciutadans forts, musculats, omniscients, però sense ànima. Per arribar a aquesta conclusió, com que el subjecte d'educació, el jove, és un ser condicionat per un esperit, la vida i formació del qual és en excel·lència molt superior a les facultats corporals, per molt que es desvetllen a buscar sistemes i novetats pedagògiques, no trobaran mai la sol·lució veritable del problema de la formació integral de la joventut, si no reconeixen la prioritat de la formació religiosa, si no procuren el desenrotllament harmònic de les seves facultats espirituals amb les corporals o físiques.

Feta aquesta mena d'introducció, podem dir, però, que analitzada detingudament la qüestió, despullats de tot prejudici de secta o d'escola, encara que amb els ulls fets en les veritats eternes apreses en la nostra infantesa en aquest venerable Santuari del Col·lell, en mig d'aquesta abigarrada vanitat i varietat d'opinions, que acabem d'enunciar, a la nostra manera d'entendre en matèria d'educació, sense cap temença d'incòrrer en cap heretgia pedagògica. pot assenyalar-se una mena de ideal no pas actual, sinó perenne de formació de la joventut.

Per a millor assenyalar aqueix ideal de formació, ens cal distingir la finalitat o finalitats fonamentals que amb ella han de perseguir-se dels sistemes pedagògics, per a millor assolir-los. Encara podríem afegir-hi els mitjans o les condicions d'utilitzar-la aquesta formació, però en aquest aspecte, no posarem atenció per tal com ens desviaria un xic de la finalitat de la ponència encomenada i l'allargaria excessivament.

Fent, doncs, esment de les finalitats que ha de perseguir la formació integral de la joventut, podem dir que aquestes no son altres sinó la *formació religiosa, intel·lectual, moral i física del subjecte*. Alguns educadors, fins alguns fidels seguidors de les petjades de l'escola pedagògica cristiana, advocant per la formació de la sensibilitat del gust artístic, l'iniciació professional, amb tot el seu valor manifest, no son pas, segons el nostre entendre, altra cosa que finalitats complementàries de l'educació.

FORMACIÓ RELIGIOSA

No hi ha cap dubte que la iniciació i desenrotllament del sentiment religiós del jove des de la seva infantesa, és l'objectiu primari i fonamental de tota formació. L'infant des que te coneixement de les coses, com a continuació de la iniciació religiosa que ha degut rebre a la llar, cal que sigui informat paulatinament i progressiva, de l'existència de un Ser Superior que creà i regula totes les coses al qual se li deu admiració, veneració i estima, i la forma de presentar-les.

Aquesta formació bàsica és no sols necessària per imposició del De-

càlec, per manament de l'Església, sinò fins per ser un dels mitjans més eficaços per mantenir a ratlla les impetuositats de les passions i portar una vida elevada. No creiem necessària la insistència en demostrar la necessitat i l'excel·lència d'aquesta finalitat per que la raó és massa palesa i tots vosaltres, ex-companys meus, n'esteu abastament convençuts.

FORMACIÓ INTEL·LECTUAL

La formació intel·lectual del jove en el sistema d'instrucció és indubtable. Els pedagogs i educadors fins avui, siguin de l'escola que es vulgui coincideixen en considerar un dels objectius principals de tota formació el facilitar el desenrotllament gradual de la intel·ligència. Cal, respecte d'aquesta finalitat, remarcar la necessitat de donar-hi el veritable valor i no confondre com fan molts l'educació de la intel·ligència amb l'entestament de moltes coses o amb multiplicitat de coneixements. Cal recordar la dita de Ciceró, *multum intelligendum, non multa*; això és que cal formar insensiblement l'infant per tal de formar-li un esperit enginyós, reflexiu, amb delit per la comprensió i recerca de coses. La instrucció no és sinò un mitjà que deu ésser ben administrat, per tal que l'infant o el jove tendeixi a pensar per ell mateix, a observar, veure i entendre pels seus ulls, per les seves orelles, per la seva raó, en el coneixement i domini de les matèries i ciències terrenals i baix la guia del seu preceptor deu encaminar-se a fortificar la seva atenció, a promoure l'interés, cultivar la seva memòria, entrenar la seva imaginació, per tal d'aconduir-lo a aprendre a reflexionar i jutjar per ell mateix davant de tota mena de situacions actuals i futures. Cal remarcar moltíssim com a un dels millors procediments d'aprofitament intel·lectual dels infants, el cultiu de l'atenció dels alumnes, la primera de les facultats que constitueixen segons Gaultier (*Education et Hérité*) el secret de l'èxit de tot entrenament intel·lectual.

FORMACIÓ MORAL

Altre dels objectius de la instrucció integral és la *formació de la moral dels joves*. El coneixement del que humana i cristianament constitueix el bé i el mal, el coneixement dels deures individuals fonamentals, com són els relatius a Deu, a ells mateixos i a la societat, els graus i categories d'excel·lència de tots ells, amb el coneixement dels altres deures subsegüents en cada detall de la vida ordinària escolar i, per tal que es preparin per a ésser el dia de demà ciutadans sincers, honrats i dignes, tampoc cal parlar-ne massa. Tots, absolutament tots, estem prou convençuts de la gran valor educativa d'aquesta aspecte de formació i la transcendència que té per l'individu i per la societat a la qual perteneix. Aquesta finalitat de la formació integral pot resumir-se dient que consisteix en ensenyar a la joventut a *obrar de segons els principis de la moral cristiana i la ordenació de la societat ben constituïda*. La facultat recep-

tora directament d'aquest ensenyament és la voluntat. Per això quan es parla de la formació moral de la joventut equival a dir que es tracta de embestir el problema de l'educació de voluntat o més clar de la formació del caràcter.

Respecte de l'educació de la voluntat, no soc jo qui n'he de parlar, aquí mateix segurament hi ha persones més autoritzades a qui caldria cedir la paraula per tal que us expliquessin en que consisteix, la seva estimació i els mitjans més adequats per assolir-la. Jo us puc dir, només, que en la vida pràctica, com tal vegada alguns de vosaltres dissortadament haureu presenciat, joves que han aconseguit durant els estudis la consideració de molts intel·ligents, que han obtingut les millors qualificacions i premis, quan s'ha tractat de posar-se en contacte amb la societat, i sobrepujar les dificultats de la vida pràctica han donat resultats nuls, han sofert grans errades o disgustos i guanyant-se escasament la vida i la consideració de la societat. La causa única i determinant de aquests fracassos, de teulades en avall—com es diu—no és altre sinó la manca d'energia de caràcter, la seva feble voluntat, que els inhabilita per resistir amb serenitat i vigoria els embats de l'enemic i les contrarietats que els oposa la lluita aferrissada que ens envolta. Per això, comprenent-ho així els educadors anglesos i nordamericans han donat i continuen donant tanta importància a infundir als alumnes idees de sanitat moral i de fortitud de caràcter, com a base de tota actuació social honorada i digna. No hem de cansar-nos de dir i de repetir que tot sistema d'educació veritable ha de tenir el seu coronament i el seu objecte en la formació de la voluntat. Tant si es tracta de la vida de la intel·ligència, com la del cos, com la de la sensibilitat, tots els esforços de l'educació cal que tendeixin i convergeixin a constituir-los, guiar-los i desenrotllar-los en tota la seva plenitud. Com diu un il·lustre pedagog francès. «Si no formem els joves, els homes de demà, sense els principis d'una moral cristiana estricta, i no els procurem la formació deguda per tal que tinguin cada un d'ells la seva personalitat, no sols en patiran ells mateixos sinó que s'enrunarà tot l'edifici social».

FORMACIÓ FÍSICA

Darrerament hem assenyalat com a finalitat de la formació integral de la joventut *l'educació física* o sia els desenrotllament gradual i progressiu i l'enrobustiment corporal dels joves. Sense desconèixer la prioritat dels deures de formació de les facultats superiors, acabades de mencionar recordant la dita dels llatins, *mens sana in corpore sano*, per tal de facilitar millor el desenrotllament d'aquelles, cal assenyalat la gran importància que en tota educació de les joventuts te la cultura de la vida corporal, el seu desenrotllament harmònic, al costat de les facultats espirituals. Tot i reconeixent l'exageració dels que opinen que la primera condició de l'èxit en la vida es la de posseir un temperament robust, cal no desestimar, molt al contrari, donar una gran importància en tot

sistema de formació integral a l'enrobustiment físic de l'individu. El cos no és pas separat de l'ànima com la nau del pilot que la comanda; per això cal no desatendre la salut de l'organisme i tenir gran cura de facilitar el seu desenrotllament i enfortiment. Per això cal atendre amb gran predicament a la cura de la salut, procurant a l'individu tots els mitjans de formació i allunyant-li tots els perills possibles. La sana i suficient alimentació, la higiene individual, la ventilació de les habitacions, preferentment dels dormitoris, la gimnàsia i els sports, són els principals mitjans assenyalats per a aconseguir-ho. La naturalesa de l'individu, majorment en les primeres etapes del seu desenrotllament, constitueix una lluita constant amb infinitat d'enemics, (debilitat corporal, microbis, moviments arrítmics, etc.), que exigeix una vigilància i una cura constant per tal d'evitar-los i reparar les seves malifetes. Respecte del particular, no cal tampoc insistir-hi. Cal solament remarcar que el defecte en que poden incórrer alguns, pot ésser per mancament, com per excès. Al mateix temps deixa de complir-se aquesta finalitat en els casos avui pocs en nombre, en els quals es negligeixi totalment aquest aspecte, com en els que, com succeeix en molts centres i establiments educatius actuals, que s'hi dona massa importància, dedicant hores i hores a la cultura física, al cultiu dels jocs i dels esports en perjudici de la cultura de les facultats de l'esperit. En molts d'aquest casos, com havem tingut ocasió de comprovar, sobretot en joves que han jugat excessivament al futbol, més bé els ha sigut perjudicial havent-los ocasionat principis de malalties del cor i de l'aparell respiratori. Cal en l'educació física com en les altres facultats, una guia assenyada del preceptor.

FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

A més d'aquest objectius principalment enumerats com a fonamentals de l'educació integral podria afegir-s'hi la iniciació de la formació pre-professional o professional dels alumnes que pot facilitar-se al mateix temps que les altres finalitats esmentades. Nosaltres però, amb tot i el gran predicament que els hi concedim per raó de les nostres aficions i estudis, no podem menys de posar-los en segon lloc i considerar-los com a complementaris de les finalitats fonamentals de la formació religiosa, intel·lectual, moral i física que acabem d'explicar.

Quant als sistemes seguits per tal de millor assolir els esmentats objectius de la formació integral de la joventut, creiem que poden resumir-se—tota vegada que amb això existeix també coincidència d'opinions—dient: que cal desterrar com a únics, els sistemes formalistes i empírics, que cal desterrar l'utilització preferent de la mnemotècnia; cal emprar un sistema mixte que encara que es serveixi de la memòria procuri avivar l'atenció i el raonament buscant i promovent ocasions de observació i actuació personal de l'alumne per mitjà de lliçons de coses,

de casos pràctics, i de treballs manuals, tant recomenats per la moderna pedagogia.

Cal adoptar també sistemes de correcció. De res serviria la formació de la intel·ligència i l'educació de la voluntat en molts casos fora burlada, si no es pogués utilitzar prudents sistemes coercitius, imposant els correctius necessaris. El que és molt de recomanar tractant-se dels correctius, és no adoptar-los amb un pla d'igualtat. Cada alumne segons la seva indiosincracia reacciona diferent davant dels mateixos estímuls. Per això és millor abans d'aplicar un correctiu, conèixer quin és el que li farà més efecte, un reny, una reflexió, una pena física, una de moral.

EL COLLELL, IDEAL DE FORMACIÓ INTEGRAL

Explicat a la nostra manera d'entendre els punts de vista fonamentals que ha de tenir tot sistema de formació per tal que pugui ésser considerat com a model a imitar per els altres, i apuntats els sistemes de millor assolir-los, em cal ara preguntar: la formació que es dona actualment als joves en el Santuari del Collell pot considerar-se com ideal i assenyalar-se com a model digne d'imitació.

Creient-me interpretar la manera de pensar de tots vosaltres, benvolguts antics companys, que heu viscut d'aprop i aprofitat tots els aventatges de l'educació d'aquest venerable Santuari, no puc menys de respondre d'una manera afirmativa i sobretot pel que respecta a les finalitats de l'educació. Ben poques, poquíssimes institucions d'ensenyament, a base de l'internat, trobariem fos facilitada la formació religiosa que tant profit ens ha fet, en entrar en la vida de societat. Jo no sé per quin motiu o per quina influència sobrehumana, les veritats fonamentals del cristià i l'habitud de la pietat, apreses en aquest redós, m'han entrat tant en dins de la meva ànima que puc dir-vos, parlant amb aquella sinceritat que obliga al companyonisme, que en tot moment de vacil·lació, en perill de naufragi, m'ha servit d'àncora de salvació. He recordat amb veritable emoció perquè no dir-ho?, aquell confortament espiritual i aquella norma de conducta apreses dintre d'aquestes parets vetustes d'aquest venerable Santuari. Algú podria objectar que aquesta recordança i confortament espirituals poden ésser impressió personal meva, i per tant inaptes per a una aplicació general com es requereix per provar suficientment la influència de l'educació religiosa rebuda en aquesta Santa Casa. Jo us puc dir que aqueixa mateixa sensació o sensacions semblants han sentit nombrosos ex-alumnes del Collell contemporanis i no contemporanis meus, segons testimoniatge propi revelat en moments de sinceritat íntima. Jo crec que cada un de vosaltres, en aquest moments, dins de la vostra consciència sentiu la punxada de l'assentiment i agraiu ben cordialment a la Verge sobirana un tant assenyalat benefici.

Pel que mira a la formació intel·lectual dels alumnes, el Collell po-

dem dir que ha excel·lit a bastament. Pels que n'havem sigut alumnes, no cal pas cap raonament, però així i tot, cal proclamar els seus avantatges, els seus resultats notabilíssims obtinguts pels seus alumnes a fi de curs, publicats en el BUTLLETÍ de la institució, i els resultats no menys satisfactoris trobats després en ensenyaments superiors o en ocupacions professionals apresos posteriorment en les Facultats o practicades en llocs de treball diferents. Podem dir que els alumnes del Col·lell són dels que més saben *aprendre i treballar*, que es el millor elogi que es poden merèixer.

I en la cura de la salut dels joves i de la cultura física, del cultiu dels jocs i dels esports, el Col·lell no ha pas quedat enrera. Tots els que més o menys, havem sigut víctimes d'alguna malaltia, sabem per experiència pròpia que els desvetllaments que havem trobat en aquestes hores amargues, han sigut veritablement fraternals, millor maternals, no enyorant la manca de la família que és el màxim que es pot dir. Sortosament, jo puc parlar-vos per una llarga experiència soferta en un d'aquests casos i l'agraïment meu i el de la meua família per la cura tan física com espiritual rebudes, és d'aquells que no es poden expressar amb paraules. Tot això al costat d'una alimentació sana de les altres condicions d'higienització individual i col·lectiva, ajuden a fer sobreestimar l'obra del Col·lell en aquest respecte. Les excursions, la gimnàsia, els jocs i els esports al aire lliure, tant freqüents entre les habituds escolars d'aquest Santuari, tant necessaris al desenrotllament i enrobustiment de la part corporal de l'individu, acaben de completar el quadro i permeten formar un concepte igualment favorable, respecte d'aquest darrer aspecte fonamental de la formació integral que el Col·lell proporciona als joves.

Quant al sistema seguit per infundir als alumnes aquests principals objectes de la formació integral, és pedagògicament el millor, el mixte, adoptant-se els procediments memoristes i practicistes a l'hora alternant les lliçons de memòria amb les pràctiques, sempre que la matèria ho permet, donant gran importància al dibuix, als ensenyaments pràctics, comercials i agrícoles i altres mesures de ràpid coneixement i avivament de l'intel·ligència dels escolars.

Molt més podria escriure's en demostració del tema d'aquesta ponència, però per evitar-vos el cansament, posem fi a aquestes paraules, escrites pensant sols en la necessitat que tenim tots els que hem beneficiat d'aquesta formació integral, de posar-la en valor i en evidència, encara que l'encert que la matèria requereix i vosaltres antics alumnes, teniu dret a esperar del vostre ponent, no m'acompanyi. Ara cada un de vosaltres, podeu dir la vostra opinió i, amb el vostre apreciable concurs, millorar l'obra del vostre antic company i tots plegats podem proclamar *urbi et orbi* la excel·lència de l'educació del Col·lell. I tot sigui per a major glorificació de la Verge, que en aquests moments ens presideix.

EL CERTAMEN D'ENGUANY

Per tal de correspondre a algunes peticions expressades, el XV Certàmen literario-catequístic que devia tenir lloc per la festa de l'Aparició passada, fou traslladat per a la diada de Sant Tomàs del present any.

Son varis i valuosos els treballs presentats: però cal encara que la munió d'antics alumnes preparats per això es disposin a pendre-hi part, donant al Certàmen d'enguany la màxima eficàcia en educació i col·lellisme pràctic, per mitjà de la noble emulació i concorrencia.

Que cap ploma dels bons col·lellencs resti ociosa i que quiscún—a mesura de ses condicions i aptituds—aporti a la obra benefactora dels Certàmens la seva col·laboració desinteressada i estimable.

Santa Maria del Collell vos inspire i mogui a tots i que Ella vos recompensi a proporció de la bona voluntat emprada.

TEMES

- I. Composició Poètica a Santa Maria del Collell. Premi, 25 Ptes.
- II. Treball Apologètic d'actualitat. Premi, 50 Ptes.
- III. Treball científic de tema lliure. Premi, 50 Ptes.
- IV. Prosa literaria en honor de la Verge Apareguda. Premi, 25 Ptes.

NOTES

- I. Tots els treballs deuen ser originals, inèdits i de reduïda extensió.
- II. Seràn enviats al Sr. Secretari del Jurat al Collell fins al 20 de Febrer del present any.
- III. Ademés d'un premi, seràn concedits els accèssits oportuns en cada tema.
- IV. La repartició de premis tindrà lloc el 7 de Març d'aquest any.
- V. Els treballs premiats es donaràn a coneixer per la premsa i programes de la festa de Sant Tomàs.

Santa Maria del Collell, Gener de 1924.

Formen el Jurat: President, Rnd. Josep Costa. Vocals: Dr. D. Pere Llosas Badía, Rnd. Dr. Francesch Rabassa i Rnd. Dr. Agustí Burgas. Secretari: Rnd. Dr. Ramón Rodón, Pvre.

ELS DELEGATS COMARCALS

Donant compliment al article setè del Reglament de nostra Associació, han sigut designats com a Delegats comarcals, els antics alumnes:

D. Josep Puig Pagés: Comarca olotina.

D. Jascinte Masgrau: Comarca banyolina.

D. Joan Geli: Comarca gironina.

Rnd. Enric Gábana: Alt Empordà.

D. Josep Serra: Comarca de Vich.

D. Josep Costa Ruíz: Comarca del Vallès.

D. Joan Codina i D. Francesc Quintana: Barcelona i Costa de Llevant

No cal dir que dits volguts antics alumnes pendrà la major cura en associar a tots els col·lellencs, seràn l'anella que vincolarà els associats amb la Junta Directiva de la qual seràn valuosos concellers. Tot sigui a major gloria de Maria Apareguda!

NOVES

Invitem encaridament a tots els volguts antics alumnes quina professió necessiti de la publicitat periodística a que ens concedeixin llurs anuncis per a les pàgines supletories del BUTLLETÍ.

La gran difusió de la nostra Revista i el caràcter especial de sos lectors donen tota mena de garanties a la publicitat inserida en ses pàgines.

Per altra part, amb l'anunci realitzaran obra de col·lellisme pràctic i de bon companyonisme, estrenyent els lligams que a tots els antics alumnes uneixen amorosament.

**

En el pròxim número, que correspondrà al bimestre Gener, Febrer, començarem a publicar la llista amb professions i direccions d'antics alumnes que han donat llur nom a nostra Associació.

— Han contret matrimoni els antics alumnes D. Jaume de Puig, de Vilademí amb la Srta. Carme Coromina, filla de l'antic alumne D. Joaquim; D. Lluís Noguera Turón, registrador de la Propietat de Sant Mateo (Castelló de la Plana), amb la Srta. Soletat Vera, filla del Nòtari de Santa Coloma de Farnés; D. Miquel Font i Aleu, de Barcelona, amb la Srta. Pilar Guardiola i Elies; i D. Josep Planella, de Mieras, amb la senyoreta M. Roura, de la mateixa població.

A tots desitgem que Santa Maria del Collell els ompli de ventures en llur nou estat.

— Amb motiu de la repatriació efectuada pel Directori d'alguns contingents que es trovaven a l'Àfrica han retornat prop de llurs famílies els antics alumnes col·lellencs pertanyents al reemplaç de 1920, entre els que hi figuren En Pere Illa, de Vilademat; En Miquel Llosas, d'Olot; En Lluís Frigola, de Pujarnol; En Josep Planella, de Mieras; En Pere Carreras, de Salt; etc., etc.

— L'antic col·lellenc i excellent pintor Mn. Josep Soler de Morell ha exposat 27 teles al saló de Belles Arts de «El Siglo» de Barcelona.

La crítica ha rebut amb fervents alabances la obra pictòrica del bon amic entre la que sobresurt una magnífica tela dels «Fundadors i Patrona de la Música Religiosa» de bella composició i encertadíssima de color.

L'enhorabona per l'èxit.

— Entre els destins recentment firmats pel nostre Excm. Prelat hi figuren els següents d'antics col·lellencs:

Rds. D. Ramón Marquès i D. Miquel Feliu, vicaris de Massanet de Cabrenys; D. Artur Pigem, de Malgrat; D. Joan Suriñach, de Molló; D. Josep Turà, de Torroella de Montgrí, D. Joan Teixidor, de Palafrugell.

— L'ex-superior del nostre Col·legi Rnd. D. Jaume Teixidor ha sigut nomenat Pàrroco de Roldàn important població de la província de Santa Fe (Argentina).

— El volgut antic alumne En Miquel Llosas ha sigut nomenat jutge municipal d'Olot.

— A la pròpia ciutat han obert un important Consultori judicial els bons col·lellencs i joves advocats En M. Llosas i En Ramón Llongarriu.

*LA CROADA PEL NOU TEMPLE***Un fet evident**

es, sens dubte, que mentres no sigui cobert i apte per a rebre la volguda Reina el nou Palau que a son llaor enlairem, la extensa família que té per Mare a la Verge del Collell no hauria complert el seu deure.

Innombrables gracies de la Senyora, pluja abundosa de favors i beneficis que Ella ha fet caurer a mans plenes damunt els qui ens honorem amb el títol de collellencs, restaran sense la gratitud condigna, sense el regraciament que li es degut.

«Déu vos salve Reina i Mare de misericordial!» li cantem a la celestial Apareguda bo i invocant-la en les nostres tristeses, esperant son auxili benfactor quan la dissort ha vingut a trucar a les portes del nostre cor; i si a la Mare correspon la ofrena de tots els sacrificis, de tots els amors pràctics i efectius, a la Reina li cal el Palau corresponent a la magnitud de la seva grandesa, que formi l'aureola excelsa de la seva Majestat.

Data memorable

per a tots els vers devots de Santa Maria del Collell fou la del 25 d'Octubre de 1915. En aquella diada el Bisbe de grat record pel nostre Casal, l'Exm. Dtor. Francisco de P. Mas i Oliver (q. d. D. g.), beneí la primera pedra del nou Temple que ideà l'enginy i l'amor del volgut ex-alumne En Josep Renom Costa. El cor de tots els collellencs bategà de joia en aquella diada car veien complert un dels anhels mes fervents de llur devoció amorosa.

I el Palau anà creixent amb la forta embranzida de les obres de Déu, malgrat el trasbals i l'encariment de tots els materials que portà la guerra mundial. I en les llistes de suscripció que serva amorosament com un reliquiari el nostre BUTLETÍ s'hi juntaven els noms volguts dels antics alumnes a qui la fortuna havia somrigut en el camí de llur viure i els d'aquells qui realitzaven un veritable sacrifici per unir llur òbol a la empresa colectiva. I cada pedra que s'era posada a les parets macisses del nou Temple formava un himne callat d'acció de gracies a la celestial Tresorera dels beneficis de Déu que volgué elegir aquest indret co-

l·lellenc per peanya de les seves misericordies. I el Temple pujava, pujava majestuosament amb la ininterrompuda constància i solidesa de les coses definitives...

125.000 pessetes.

Arriva als vint-i cinc mil duros ço que la Suscripció ha donat en els vuit anys que la obra porta d'existència, i aquesta xifra sola ja diu prou clar com era oportuna i anhelada la realització del homenatge a la Madona del Collell.

Vint-i cinc mil duros i—ço que té més valor—cada duro i fins cada pesseta és la manifestació del agraïment a la Verge. El pare que veu a son fill salvat de greu malaltia; la mare amorosa que regràcia a la celestial Directora del Collell el guiatge espiritual del fill de ses entranyes, el jove coratjós que veu esbargits, en invocar a Santa Maria del Collell, els núvols que entenebrien son pervindre; el sacerdot zelós que a la dolça Reina de la clerecia gironina dèu la vocació i les llums i l'assistència en les contrarietats del ministeri; el pecador que als peus de la Senyora Apareguda sent el toc de la gràcia que li obra el doll abundós de les misericordies divines; el malalt que veu devallar de les mans de la Verge la gràcia de la seva curació; el pagès que en la protecció de la Reina del Collell té la fermaça de les abundoses anyades; tots, tots els cors agraits, totes les ànimes conçolades pel patronatge misericordiós de la nostra Mare incomparable, són els que formen la legió inmensa de donants que amb la importància de la quantitat ofrenoda han palesat una volta més la magnitud de les boneses de Maria.

L'any esperat.

En començar les obres del nou Temple, espontàniament fou senyalat per tothom l'any 1925 com la data en que, cobertes les naus, podria rebre, si no habitualment per la manca d'ornat, al menys en els jorns senyalats del Santuari, la immensa concorrencia que vé a honorar la nostra Reina i que no pot encabir la petitesa del temple antic.

Semblava com si la coincidència de data entre la diada de l'Aparició de la Verge—25 d'Octubre—amb la de la terminació de l'any, dongués fonament a la esperança que, per altra part, vé reforçada amb la continuïtat i importància de les almoines rebudes.

Tot sembla preparat per tal que el somni optimista dels iniciadors de la empresa, esdevingui,—amb la protecció del Cel fins ara mai fallida—una esplendorosa realitat: En la part espiritual, les concessions amoroses del Sant Pare Benet XV, de gloriosa recordació, en favor de tots aquells que contribuïssin a la erecció del nou Temple, concessions augmentades i enrobustides amb les graciosament atorgades pel Papa

regnant Pius XI, mercès a la intercessió del Emm. Sr. Cardenal de Tarragona que equiparen el Santuari del Collell als més famosos de la Cristianitat. I en la part material, l'avenç de les obres, el treball ininterromput en la elaboració de pedra i les reserves existents en obra cuita, tot demostra que el terreny es a posta per rebre la pluja assaonadora que ens ha de portar al triomf decisiu.

Es clar que sembla impossible que en el curt termini de deu anys, en plé esclat de guerra europea i amb les contrarietats sofertes en el propi Casal, pugui arribar-se a l'acompliment d'una obra de la magnitud del nou temple de Santa Maria del Collell; pero per ço mateix que es cosa mes extraordinaria cal que hi veiem la protecció de la Reina Santíssima que vol i espera el regi Palau i cal també que tinguem confiança en l'èxit final d'una empresa que ha tingut la virtualitat d'atraure les simpaties de la terra i les benediccions del cel.

L'última embranzida.

Es necessari, doncs, que assegurem per enguany--anyada decisiua en la consecució dels nostres anhels—una major aportació, si cab, de les almoines per al nou Temple.

Es cert que no ha minvat mai la quantia de la Subscripció General, receptàcul sagrat on s'hi fonen les dàdives copioses que els beneficis de la Senyora determinen; però per raó de la seva pròpia naturalesa, la S. G. es variable i per tal d'assegurar les obres continuades d'enguany, cal un fonament de continuïtat, una fermança de capital mesal que no falli en el dia determinat, malgrat vingués després engrandit per quantitats mes copioses.

Aquest fonament, aquesta fermança la teniem ja ben formosa en la Suscripció Mensual i els 125 Chors de Suscripció Popular que amb constancia abnegada han vingut subministrant mes rera mes, anyada rera anyada les qüotes que s'havien senyalat. Per això, en tractar de emprendre la última embranzida que assegurí la festa de la *Cobertura de l'Església* per l'any 1925, no ha calgut sinó intensificar ambdúes Suscripcions contínues, creant a l'efecte el

Cos de zeladors

com d'aquí endavant s'anomenarà el format per tots els membres de la Subscripció Mensual, els caps de Chor de la Popular i tots aquells devots de Santa Maria del Collell que assegurin quant menys, l'aportació d'una pesseta mesal per a les obres del nou Temple.

El Cos de Zeladors ha nascut beneït de Déu i de la Verge. En aquest mateix número inserim la primera llista, d'honor i d'avant-guardia, dels qui amb el cor abrusat de santa devoció collellenca es preparen a

ser la pedra fonamental de la esperada **Basilica** damunt la qual hi puguin ser edificades les esplendideses que porti la **Subscripció General** a llaor de la **Reina Apareguda**.

Els antics i nous **Zeladors** de **Santa Maria del Collell**, participaran— a més de la recepció del **BUTLETÍ**, quina publicació estem en vies d'intensificar en forma plaenta als seus lectors—de totes les gracies concedides pels Papes als cooperadors de l'obra, de les oracions dels sacerdots i collegials del **Casal**, de la *Salve* diaria i de la **Missa** que cada dissabte s'aplica. A més a més serà dit cada mes un **Ofici solemne** a les intencions de tots els **Zeladors**.

La idea ha plagut a tots els collellencs desitjosos d'homenatjar ben aviat a la **Verge** dins de son nou **Palau**. Bona prova n'es la munió d'inscripcions que de per tot arrèu arriben mogudes pel zel collellenc dels nostres collegials que son els primers interessats en l'èxit de la empresa. Ara cal que tots els qui tenen per **Mare Santa Maria del Collell**, tots els qui han copçat el bàlsem conçolador de les misericordies de **María**, tots els qui han experimentat l'influencia de la seva protecció benefactora s'afanyin a engroixir la llista de **Zeladors**.

I ben aviat, més aviat de ço que podiem sommiar en el més exaltat dels optimismes, el nou temple serà el petri **Estoig** de la **Perla collellenca** i l'himne armoniós, brodat en les randes de la pedra, dels cors agrafits a les fineses i predileccions de la **Reina** i **Mare del Collell**.

COS DE ZELADORS

D. ^a María Doménech de Pla-Giribert , Caldas de Malavella	1	ptes. mensuals.
D. Jeroni Figueras , Hospitalet de Llobregat	5	» »
» Josep Caballero , Barcelona	2	» »
» Ramón Busquets , Hospitalet de Llobregat	5	» »
» Joan Torres , Barcelona	1'50	» »
Rnd. Pere Rabat , Pont Major	4	» »
D. ^a Josefa Alum , vda. Alum , Blanes	1	» »
D. Jaume Roquer , Pujolriu	1	» »
D. ^a Assumpció Roca de Roquer , Pujolriu	1	» »
D. Agustí Fortuny , Barcelona	5	» »
Rnd. Joaquim Masó , Peratallada	1	» »
» Josep Tarrés , Vilanova de la Muga	1	» »
D. ^a Celestina Negre , Barcelona	1	» »
D. Josep Porta , Barcelona	1'25	» »
Sret. Joaquim Llovera , Orfans	1	» »
» Candi Llovera , Orfans	1	» »
D. Joan Alsina , Barcelona	2	» »
» Ricard Pérez , Madrid	1	» »
» Martí Viñoles , Palamós	1	» »
D. ^a Dolors Poch de Viñoles , Palamós	1	» »
D. ^a Conçol Viñoles , Barcelona	1	» »

Rnd. Jeroni Viñoles, Collell.	1	»	»
D. Francisco Torrent, Llivia.	1	»	»
Rnd. Josep Vidal, Barcelona.	1	»	»
D. ^a Carme Espelt, Gerona.	1	»	»
Rnd. Josep Garrido, Collell.	1	»	»
» Lluís Barris, Collell.	1	»	»
» Bonaventura Saqués, Palamós.	1	»	»
» Ramón Pérez, Gerona.	1	»	»
» Joan Ribas, Gerona.	1	»	»
D. Martí Rodón, Canet de Mar.	1	»	»
» Joan Rodón, Canet de Mar.	1	»	»
D. ^a Josefa Ossó de Rodón, Canet de Mar.	1	»	»
» Dolors Cuixart vda. Ossó, Canet de Mar.	1	»	»
Sret. Lluís Teixidor, Crespià.	1	»	»
D. Pere Mongay, Badalona.	1	»	»
» Menció Sala, Les Planes.	1	»	»
» Francisco Trilla, Sant Llorens de la Muga.	1	»	»
» Jaume Calvet, Sabadell.	2	»	»
Sret. Joan Calvet, Sabadell.	1	»	»
» Joan Geli, Ventalló.	1	»	»
D. Francisco Joaquín, Sant Joan Despí.	2 ⁵⁰	»	»
D. ^a Dolors Pijoan de Joaquín, Sant Joan Despí.	2 ⁵⁰	»	»
Sret. Alfred Joaquín, Sant Joan Despí.	1	»	»
D. Pere Ràfols, Aviñonet del Panadés.	2	»	»
D. ^a Antonia Teixidor de Ràfols, id. id.	1	»	»
Sret. Jaume Ràfols, Aviñonet del Panadés.	1	»	»
» Joan Matas, Martorell de la Selva.	1	»	»
» Miquel Matas, Martorell de la Selva.	1	»	»
D. ^a Gràcia Torrellas, Martorell de la Selva.	1	»	»
» Rosa Pomés, Martorell de la Selva.	1	»	»
» Angelina Matas vda. de Viader, Gerona.	1	»	»
D. Estanislau Plà-Giribert, Gerona.	1	»	»
» Lluís Godori, Collell.	1	»	»
» Josep M. ^a Godori, Arbucies.	1	»	»
Rnd. Joan Serrabella, Canet de Mar.	1	»	»
D. Josep Padró, Santa Coloma de Queralt.	1	»	»
» Gregori Capella, Collell.	2	»	»
Rnd. Joan Font, Collell.	5	»	»
D. ^a Enriqueta Font de Vilarrasa, Barcelona.	2	»	»
» Coloma Font de Soler, Gerona.	1	»	»
D. Josep Puig, Sabadell.	1	»	»
D. ^a Dolors Casanovas de Puig, Sabadell.	1	»	»
Sret. Joan Bassols, La Cot.	1	»	»
» Josep Bassols, La Cot.	1	»	»
» Josep Costa, Poliñà.	1	»	»
» Francisco Costa, Poliñà.	1	»	»
D. Pere Barral, La Pobla de Lillet.	1	»	»
» Manuel Balet, Barcelona.	1	»	»
Sret. Josep M. ^a Balet, Barcelona.	1	»	»
D. Frederic Saqués, Terrassa.	1	»	»
Sret. Joaquim Terricabras, Tona.	1	»	»
» Evarist Bigorra, Barcelona.	1	»	»
D. Pascual Bou, Pineda.	1	»	»
D. ^a Teresa Turró de Bou, Pineda.	1	»	»
» Rosa Riera vda. de Roca, Artés.	1	»	»

(Seguirà)

SUSCRIPCIÓ GENERAL

	<u>Pessetes</u>		<u>Pessetes</u>
	SUMA ANTERIOR 98.288'85	» Lluís Mata (5. ^a v.)..	50
Mn. J Borríser.	40	» Lluís Seguí.	25
» Josep Casas (2. ^a v.)..	15	» Joan Serrat (2. ^a v.)..	5
» Pere Punset (3. ^a v.)..	40	» Lluís Gratacós.	50
» Joaquim Alemany..	100	» Narcís Gotarra (8. ^a v.)..	10
» Josep Tarres (2. ^a v.)..	5	» Jaume Villaronga..	5
» Narcís Traiter.	25	D. ^a Lluïcia Estorch (2. ^a v.)..	150
» Josep Carí g.	16	» Anna Badía, Vda. Marfany.	5
» Tomàs Ribas.	25	» Celestina Negre (2. ^a v.)..	25
» Joan Corominas (5. ^a v.)	10	» Maria Aragonés.	25
D. Josep de Pont.	100	» Paula Pellach.	15
» Felip Plà.	3'75	» H. Busquets de Riuró (8. v)	25
» Josep Puig (4. ^a v.)..	20	» Carme Más.	10
» Josep Pérez Xifra (4. ^a v.)	100	» Concepció Frigola, de Pla,	
» Pere Plana.	25	per una gracia alcançada.	5
» Francisco Ballesta..	25	» Antonia Roquer (3. ^a v.)..	25
» Xavier Gifre.	25	» Dolors Juanuix de Masvidal	20
» M. Arnau (2. ^a v.)..	10	» Josefa Pons vda. Buch (3 v.)	100
» N. Vivés.	25	» Magdalena Molas (2. ^a v.)..	3
» J. Segués.	7	» Antonia Poch (2. ^a v.)..	25
» J. Nicolau.	7	» Dolors Vilar v. Pagés (4. v.)	5
» Josep Deulofeu.	5	» Teresa Martí (q. e. p. d.)..	
» Josep Martí.	46	Deixat en testament en	
» Joan Bori (19. ^a v.)..	2	sufragi de la seva ànima..	1000
» Joan Juliol (2. ^a v.)..	2	» Antonia Puig Espona (2. v.)	25
Srt. Eduard Caballero en el		» Carme Auguet (2. ^a v.)..	25
dia del seu Sant.	25	Un sacerdot en compliment de	
D. Benet Adroher (6. ^a v.)..	250	una promesa.	2
» Jeroni Caules (14. ^a v.)..	5	Un sacerdot.	10
» N. Terricabras.	10	Un R. sacerdot a. a.	25
» Joan Viñas (4. ^a v.)..	25	Un devot.	2
» Joan Puigdevall.	25	Un devot..	4'35
» Francisco Bustins (6. ^a v.)	7'50		
		SUMA.	400.928'45

NOTES:

- I. Ademés de la Benedicció apostòlica mes amunt anotada, els cooperadors a la obra participaran de les gracies següents: Cinquanta dies d'indulgencia concedits per l'Ilm. Prelat de la Diócessi, una Missa que es celebrarà cada dissapte, *Memento* dels Rvnts. Sacerdots del Collell, Comunió freqüent dels col·legials i salve quotidiana.
- II. Les almoines poden fer-se per conducte de qualsevol membre de la Junta i en els llocs següents:
 - A Girona.—Llibreries de Vda. Franquet i de F. Geli.
 - A Barcelona.—D. Lluís Codina, carrer del Bisbe, 2 bis.
 - A Olot.—Llibreria de Ramón Bonet.
 - A Figueras.—Rvnt. Dr. D. Josep Jordà.
 - A Vich.—D. Marián de Rocafiguera, P. Major, 24.
 - A Banyolas.—D. Teodor Masgrau, Farmacèutic.
 - A La Bisbal.—D. Ferrerol Vila, carrer Mesuras.
- III. Previ avís dels Rvnts. Sacerdots se cobrarà també dels seus respectius apoderats a Girona.

DE LA ESSLÉSIA EN CONSTRUCCIÓ

ESTAT DE L'OBRA

Es amb gran satisfacció que al començar l'any 1924 podem donar compte que han quedat enllestides i a punt de cobrir les dues naus laterals corresponents al cos de la façana principal i que el cos central ha sigut aixecat al rasant de les naus laterals, essent també acabats els finestres interiors de l'arc de l'orga.

El gran rossetó que ha de col·locar-se immediatament sobre lo ja construït i que consta de 33 peces està també acabat, i la pedra brusca destinada a les naus laterals, forma un gran munt en el qual s'hi veuen dovelles, daus, cartelles i seccions de cornisa.

L'istiu passat s'ha cuit dues tornades d'obra, lo que'ns en dona prou per a acabar els arcs de les tribunes.

L'importància de les obres realitzades aquesta última temporada explica que s'hagin agotat les almoines recullides, emprò no dubtem que l'entusiasta cooperació de tots els devots del Col·lell farà que poguem deixar ben aviat totes les naus laterals i l'absis a punt de cubrir.

ESTAT DE CAIXA A 31 DE DESEMBRE DE 1923

Entrades		Sortides	
	Ptes.		Ptes.
Suma anterior.	107404'39	Suma anterior.	105903'94
Subscripció general.	12007'45	Pedra picada i d'esquerda.	9221'00
Subscripció mensual.	2045'65	Paletes.	2473'60
Subscripció popular.	851'10	Rajoleria.	4498'40
Venda d'obra cuita.	1751'00	Calç.	564'00
Caixa d'almoines.	383'20	Ciment.	255'45
		Ferreria.	1745'35
SUMA.	124442'79	SUMA.	124661'74

RESUM

Sortides.	124661'74 pesetes
Entrades.	124442'79 »
DÉFICIT	000218'75 »

◆◆ LITERARIES ◆◆

HIMNES A LA SANTÍSSIMA VERGE

Dolces i suaus han vingut aqueixes harmonioses paraules a través d'una atmòsfera quelcom profana; i el qui les oí per primera vegada, sentí la seva ànima entristida, perquè aquelles no pujaven on pujava el seu pensament, en direcció a Vos íoh Maria, Reina del cel, Mare de Jesucrist! oh alegria i esperança de la terra!

I ha intentat donar-les-hi ales.

Un dematí, vora la sendera, vaig veure un esbarxer florit, i sobre aquell esbarxer florit una gota de rosada tota fresca. I vaig exclamar: Hi pot haver quelcom més pur?

I una veu dolça i harmoniosa, una veu de l'altura, em digué: ¡La mirada de la Santíssima Verge Maria!

Un matí vaig veure una rosa que acabava d'obrir-se; aquella rosa no era blanca ni vermella, però presentava una barreja inefable d'aquests dos colors, que donaven a la mirada un dolç repòs. I vaig exclamar: Hi pot haver quelcom més graciós?

I una veu suau i melodiosa, una veu de l'altura, em digué: El somriure de la Santíssima Verge Maria.

Un matí vaig veure les ones del mar que jogaven en l'arena; eren més transparents que l'aigua d'una font, i son cant deliciósíssim. Llavors exclamí: Hi pot haver quelcom més harmoniós?

I una veu suau i melodiosa, una veu de l'altura, em digué: Les paraules de la Santíssima Verge Maria.

Un matí vaig veure el cel tot blau, d'un blau pur, sens la més tênue boirina; una pau somrient semblava caure sobre la plana poblada de collites; en l'aire sonava la melodia ubriagadora del benestar universal. Llavors exclamí: Pot desitjar-se quelcom més en aquesta hora benèfica?

I una veu suau i melodiosa, una veu de l'altura, em digué: La presència i amor de la Santíssima Verge Maria.

II

¡Quants homenatges, oh Maria Immaculada, oh Mare de Jesucrist, oh Mare Misericordiosa i tendra, haveu rebut aquesta tarda de tota la natura!

He oït que una flor deia a una altra: Les aromes de la seva ànima son més exquisides que les de nostres calzes.

I tu, ànima meva, tu, pensant en la Santíssima Verge, has dit lo mateix que aquesta flor?

He oït que un rossinyol deia al seu rival en harmonies: Ses paraules son més melodioses que nostres cants.

I tu, ànima meva, pensant en la Santíssima Verge, has dit lo mateix que el rossinyol?

He oït a l'oratjol que deia a una altra, tot amanyagant ses fulles: Fins els seus renys són més suaus que el meu murmuri entorn de tes branques.

I tu, ànima meva, tu, pensant en la Santíssima Verge, has dit lo mateix que l'oratjol?

He oït a la nit que deia a la seva estrella predilecta: El veure-la és per a mi més suau i dolç que el teu formós raig de llum.

I tu, ànima meva, tu, pensant en la Santíssima Verge, has dit lo mateix que la nit?

Si, si, ¡oh Maria, oh Mare de Jesús i Mare meva molt aimada! Si, de Vos he dit lo mateix que el rossinyol, lo mateix que la flor, lo mateix que l'oratjol, lo mateix que la nit.

◆◆ CRÍTICA BIBLIOGRÁFICA ◆◆

Enciclopedia Universal Ilustrada Europeo-Americana.—*Tomo 50. Barcelona: Hijos de J. Espasa.*

Acaba de sortir a la llum pública el tomo 50 de la notable Enciclopedia, que amb èxit creixent venen publicant els coneguts editors barcelonins Srs. Espasa.

Malgrat haver parlat ja en altres ocasions dels caràcters, que distingeixen i enlairen aital obra veritablement monumental, plau-nos, emprò, dir encara quelcom del tomo últimament rebut.

Consta aquest volum, digne successor dels precedents, de 1503 pàgines, desgranant-se en elles de fàcil i mestriosa l'estudi dels conceptes relatius a les paraules que comencen amb la lletra *R*, compranguent des de *Ref* a *Reuz*.

Conté articles tan interessants com ben desenrotllats, referents a les més diverses branques de l'humana sabiduria. Hem llegit, entre altres, els articles: Reforma, Regionalismo, Religión, Relatividad, Reloj, Resistencia, i hem de manifestar ingenuament, que no sols, en cap altra obra similar se hi troba aital extensió i profunditat, sino que no es pot demanar més.

En la part gràfica son de mentar els innombrables grabats, intercalats en el text, els quals amb execució irreprotxable reproduïxen lo més notable de la pintura, escultura i arquitectura.

Rudimentos de Derecho.—*Dr. D. Federico Dalmau Gratacós. Barcelona, Luis Gili, editor, 1923.*

Es de tothom coneguda la personalitat del Dr. Dalmau dintre el camp de la filosofia cristiana. Amb els diferents treballs sobre filosofia, que té publicats i principalment amb la seva obra «Elementos de Filosofía» que tant sorollós èxit ha alcançat en l'ensenyança de dita disciplina als Instituts, ha sigut dels que més han contribuït al renovament de la filosofia neo-escolàstica aquí a Espanya. Ha tingut la gentilesa d'enviar-nos la seva obra recentment publicada «Rudimentos de Derecho» que no duptem tindrà la mateixa acceptació que la de Filosofia.

Resulta realment difícil al alumne fer-se amb un llibre de dret en quin hi trobi tots els coneixements que pot i deu adquirir en un curs que ha d'estudiar juntament amb l'Ètica; uns per difusos, altres incomplets, altres si bé tractats de molt valor no són adaptats als alumnes per la seva extensió i manera de tractar les qüestions, proven lo que es difícil extraure de nostre legislació, lo més important i que és possible

aprendrer en un curs. Aquest just medi jutgem ha trobat el Dr. Dalmau en l'obra esmentada, en quina no sabem si admirar-li més el mètode de tota l'obra, o bé la manera de tractar cada una de ses parts, donant més importància, com realment en tenen, al administratiu, civil i mercantil; i fins en els que posa com a apèndix, el canònic i internacional, trobem exposat tot lo que pot interessar al alumne; en el canònic, la nova legislació eclesiàstica i amb molta claretat la modificació sobre els impediments del matrimoni, i en el internacional la legislació derivada del tractat de Versalles i de la Lliga de les Nacions. A les moltes felicitacions qu'haurà rebut unim la nostra i que Déu premii els grans esforços que posa el Dr. Dalmau, el nostre il·lustre i venerat amic, en l'ensenyament i difusió de la filosofia cristiana.

**Instituto de Kinoseoterapia Ortopédica y Educación Física.—
Madrid.**

Hem rebut del antic alumne i metge de la real casa Dr. Francisco Bartrina un àlbum fotogràfic que conté una serie de vistes admirablement tretes i elegantment presentades que manifesten tota la importància de aquest Institut del qual nostre amic n'és director. Agraïm l'obsequi i ens felicitem del triomf sorollós que a la capital d'Espanya vé conquerint el bon col·lellenc Dr. Bartrina.

**Cançons i Rimes.—Pel Dtor. Antoni Doltra, pbr. Un volum de 98
pàgines. Olot. Impremta Bonet.**

Pulcrament editat als obradors gràfics Bonet de la ciutat olotina ve d'apareixer el primer volum que condensa la obra poètica del fervent amic del Col·lell Mn. Antoni Doltra, rector de St. Cristófol les Fonts.

La poesia de Mn. Doltra des dels seus temps jovinçans en que firmava les seves produccions amb el seudònim «El Vicari de Pineda», segueix la bella trajectoria verdagueriana. Enamorat de les dolceses de l'esperit, tot ço que canta es des del punt d'obir esperitual i en cada estrofa s'hi reflexen els batecs d'un cor enamorat de Déu de quina poixança es un adequat mirall tota la Natura. Aixís res té d'estrany que hom resti encisat amb les belles descripcions que Mn. Doltra fa de les coses i hom hi troba en elles la ingenuïtat artística, la imatge senzilla i apropiada, la construcció perfeta, el matis simpàtic de cada faceta.

El primer llibre de poesies de l'amic és un manyoc de violes perfumades que tenen tot l'agre de la terra i exalen sentor sacerdotal.

En regradar la gentilesa del Dr. Doltra, el felicitem amb tota l'ànima per haver-nos donat la seva poesia dispersa en revistes i Jocs Florals reunida en un volum artístic que acredita una volta més la impremta del nostre BUTLETÍ, bo i desitjant que ben aviat poguem fruit de noves produccions del seu estre poètic tan atraient i simpàtic.

La teoría de la relatividad.—*Ensayo de vulgarización, por Joaquín Pla Cargol, Gerona, 1923.*

Hem rebut de nostre bon amic D. Joaquín Pla i Cargol aquest opúscul de vulgarització científica sobre la Teoría de la Relativitat defensada per Einstein.

El caràcter de nostre publicació ens relleva de fer la crítica de aquesta teoria per a la que, per altre part, no creiem tenir la deguda competència, tota vegada que la Teoría de la Relativitat generalitzada suposa coneixements de càlcul gens comuns.

Es aquesta teoria un gran pas vers l'ideal, cada vegada mes desitjat per els sabis, de reunir a un petit nombre de fórmules, a una sola si es possible, les lleis que regeixen la màquina de l'univers. No tot es nou en aquesta teoria: moltes de les nocions que la integren se troben encara que disperses, en casi totes les obres dels antics escolàstics al explicar les nocions de temps, espai i moviment. En la «Filosofia Fundamental» de nostre Balmes s'hi poden llegir fins alguns dels exemples que serveixen per explicar la teoria relativista. Una de les coses que en aquesta teoria mes noves sembla (cosa per cert ben difícil, per no dir impossible, de imaginar) es el considerar el temps com una quarta dimensió. Vegis no obstant lo que diu Balmes al parlar de les relacions entre l'espai i el temps i's veurà com lluny de ser això una cosa nova, es una de les hipòtesis admeses com a possibles per nostre gran pensador.

Einstein ha fet un gran servei a la ciencia donant unitat, reduint a teoria (i fent aixís que fossin aplicables a les Matemàtiques i a la Física) unes nocions que disperses com eren i exposades sols baix el punt de vista filosòfic, passaven avans desapercebudes de la majoria dels sabis. En la historia del progrés de les ciencias, el nom de Einstein figurarà sens dubte al costat dels de Newton i Leibnitz.

La Teoría de la Relativitat ben entesa es un cop mortal a la Filosofia Kantiana; al pas que com succeeix casi sempre tractant-se de grans concepcions, el no enténdre-la prou be podria fer-la perillosa ja que ens portaria a un subjectivisme tant o mes radical del del Filòsof de Kœnigsberg.

No cal dir que es molt de alabar el Sr. Pla per haver contribuït amb el seu opúscul, escrit amb molta claretat i profusió de exemples, a vulgaritzar en lo possible una teoria que tanta sensació ha causat als conreueadors de les Matemàtiques i de la Física. Per això al remerciar-li l'ofrena el felicitem, desitjant no sigui aquesta l'última de les publicacions que ens dongui a coneixer el seu amor a la ciencia i el desig de treballar eficaçment pel seu progrés.

COLLELLENCA

De Casa.—Una notícia que té tot l'agredolç de les coses sentides hem de donar als lectors del nostre BUTLLETÍ. El Dr. Alemany, el nostre Dtor. Joaquim, com carinyosament era anomenat per companys i col·legials, se n'es anat del Collell per tal d'acompanyar l'Ilm. Dtor. Serra, Bisbe de Canaries, de quina Diocessi ha sigut nomenat Secretari de Cambra.

No cal dir com bo i alegrant-nos *ex toto corde* del enlairament del company, sentim la seva separació. El Dtor. Alemany era i es—malgrat l'absència—quelcom nostre: antic alumne del Casal de la Verge Apareguda, en ell féu els estudis preliminars i els de Batxillerat amb notable lluíment. Passats vuit anys d'estada al Collell, ingressà al Seminari Pontífic de Tarragona on adquirí el grau en Filosofia i Teologia. Alumne mes tard del Col·legi Espanyol de Roma aconseguí en la Universitat Gregoriana de la Ciutat Eterna el doctorat en Dret Canònic en quin grau obtingué la preciada distinció de la Medalla d'Or, ofrena del Pontífex, honorant així el Col·legi Espanyol i la seva Diocessi d'origen.

De retorn a la patria, fou ordenat sacerdot i destinat a regentar una càtedra en el nostre Seminari, durant la qual obtingué el grau de Llicenciat en Dret Civil a la Universitat Literaria de Barcelona.

Durant el sojorn de vuit cursos al nostre Casal fou el col·lenc convençut i el company ben amat de tots, desenrotllant les seves múltiples aficions i activitats en benefici sempre de l'expandiment del Collell i de la intensificació de l'amor a la Reina volguda.

Tingui la seguritat el *nostre* Dtor. Alemany, que servarem viu son record entre nosaltres i que no deixarem de pregar a la Madona Apareguda pel seu èxit en el difícil i honorador càrrec a que ha sigut enlairat.

— En la vacant produïda per l'absència del Dtor. Alemany l'Ilm. Prelat ha designat professor del nostre Casal l'aventatjat seminarista Mn. Joan Font Giralt, Subca. a qui han sigut encomenades les classes de Física i Algebra.

Sigui benvingut entre nosaltres l'amic Mn. Font de quin valer en son bella mostra les distincions i premis aconseguits durant la seva vida de seminarista.

— Per la superioritat ha sigut nomenat membre del Consell d'Administració del nostre Seminari-Col·legi, el professor Dtor. D. Salvador Fullà.

— Segons consuetud, el dia 30 de Setembre feren cap al Col·legi tots els alumnes d'ensenyament secundari del nostre Casal. No cal dir com des de llavors el Col·lell ha recobrat la seva fesomia habitual amb l'animació que arreu escampen els nostres jovenets col·legials.

Mercès a la protecció constant de la celestial Directora collellenca, enguany també està pleníssim el nostre Pensionat fins el punt d'ultrapassar les demandes les disponibilitats del Col·legi.

— Per concessió especial, enguany les vacances de Nadal comencen el dia 21, festa de Sant Tomàs Apòstol.

A la hora de tancar aquesta crònica—31 Desembre—totes les notícies son afirmadores de la bella arribada dels col·legials prop de llurs famílies per tal de passar al redòs de la llar les Pasqües del Jesuset.

Que a tots Jesús Infant i la seva Mare divina concedeixin l'abundor de llurs gràcies en l'any 1924, com de cor desitgem pels col·legials, llurs famílies i a tots els lectors del BUTLLETÍ.

Collellisme.—El dia 29 d'octubre, diada de St. Narcís el gloriós Bisbe patró de la Diòcesi, visità per primera vegada el Col·lell l'illustre sacerdot gironí, suara enlairat a la dignitat episcopal, Rdm. Dr. D. Miquel Serra i Sucarrats.

La visita del meritíssim Prelat no per esperada, deixà de ser més agraïda i commovedora per a tots nosaltres. Malgrat que la humilitat del Dr. Serra volgué que no fos anunciada sa visita per tal que no preparessim la recepció que pertocava a tan il·lustre amic del Col·lell, la visita que s'improvísà als peus de la Reina Apareguda i la recepció que tingué lloc a la Sala d'Actes digueren be prou l'afecte que tot el Col·lell professava al nou Ungit del Senyor.

Recullint tot el fruit de la honorable visita, la revista «Anales» portant-veu de la Acadèmia Mariana de Lleyda, en diu ço que ens complavem en copiar:

«*Patrona del Clero gerundense.*—Con motivo de la visita del nuevo Obispo de Canarias, Dr. D. Miguel Serra, al Santuario, Colegio y Seminario del Col·lell, el Director de la Congregación Mariana, Dr. Rodón, manifestó que la primera visita del Obispo era, al par que una alegríia para el Santuario, un argumento práctico en favor de la próxima proclamación de la Virgen del Col·lell como Patrona del clero diocesano, que contempla a sus plantas no sólo al humilde seminarista gerundense, sino al que ha llegado a los últimos peldaños de la dignidad sacerdotal. El doctísimo Prelado, al contestar, encareció la importancia del Col·lell como institución pedagógica que tiene por suprema directora a la Virgen santa, cuya devoción se extiende cada día más, hasta ser próximo el día en que su manto de Madre cubrirá todo el clero gerundense.»

Agraim de tot cor a la revista lleydatana el seu amable record i fem vots al cel per tal que ben aviat sigui una realitat ço que la visita del Dr. Serra posà de manifesta actualitat a honra i gloria de la celestial Se-

nyora Apareguda i major estímul de santificació, de l'abnegada i zelosa clerecía gironina.

— A l'objecte d'executar els exemples musicals de la conferencia inaugural de la Secció de Cultura del Patronat de la Catequística Parroquial de Figueres, encarregada al nostre Dr. Burgas, realitzaren una excursió a la capital empordanesa els infants que componen la «Schola Puerorum» de la nostra Graduada seguint acompanyats a més de son director, el conferenciant, pels professors Rnds. Dtor. Alemany, Vifioles, Garrido i Pelaó i pel superior Sr. Cervera a quin càrrec anava l'acompanyament a piano.

A Figueres foren obsequiats gentilment per la Junta del Patronat i la de la Secció de Cultura, seguint acompanyats en llur visita de la població pel zelós ecònomo Mn. Aulina, el vicari i organista, bons col·lellencs ambdós, Mns. Birba i Albert i pel Rnd. Salvador Clota.

L'acte, segons la premsa figuerenca, fou un èxit complet, mereixent els petits executants sorollosos aplaudiments de la nombrosíssima concurrència que omplena l'ampli local de la Catequística.

— El dia 8 d'octubre començaren els sants exercicis que anyalment a poc de llur arribada al Collégi practiquen els nostres alumnes.

Enguany els dirigí amb el zel i perfecció característics dels sacerdots de nostra germana Casa Missió de Banyoles, el missionista Mn. Antò Verdura.

Els exercicis finiren el dia 11 amb una solemne comunió general.

— En el trimestre que croniquem s'han dit oficis en el Santuari de Santa Maria del Collell a les intencions de Rosari Torrent, de Ventatjol; Candi Cervera, de Barcelona; Emilia Ferràn Vda. de Matas, de Barcelona; Manel Colom, del Torn; Joan Carreras, de Barcelona; Isidro Oliveras, de Montcalp; Felip Campolier, del Torn; Pilar Burguet de Dalmau, de Saus; Emilia Carrera, Josep Estany i Francisca Estany, de Sant Miquel de Campmajor; Maria Cargol, del Torn; etc., etc.

També pels sacerdots col·lellencs han sigut celebrades misses a les intencions del Rnd. Josep Noguer, Pbre.; del Rnd. Josep Caritj, Pbre.; de D. Santiago Oliveras pel difunt Santanna, antic alumne; del Sr. Granel, del Sr. de Ciurana; del Rnd. Jascinte Daix; del Sr. Josep Estany; de la Sra. Concepció Palau, vda. de Carreras; de D.ª Dolors Bustins, de D.ª Francisca Bustins; de D.ª Maria Cargol; del Sr. Ferràn Plandiura; de D.ª Rosar Escalas de Ballester; de D.ª F. M. M.ª M.; de la Sra. de Joan Carrera, del Sr. Ferriol Juanola; del Sr. Vicens Illa, etc.

També se n'han celebrat en sufragi de N'Antò Casellas, de M.^a de l'Esperança Vilà de Gironés, de Catarina Capdevila, de Teresa Martí, dels Rnds. Molas, Obrador, Aragonés, de Francisca Vilà, d'Alfons Rovira, del Rnd. Bernis, de Andreu i Xavier Rigola, per l'ex-alumne Josep Claparols i de les Rdes. Religioses Filles de St. Josep.

— Als peus de Santa Maria del Collell s'uní en indisoluble llaç el

jove metge de Pont de Molins En Josep Cuffi i Serrat-Calvó, fill de col·lellenca família, amb la virtuosa i bella senyoreta Na Celia Casellas Basach, germana dels antics alumnes el malaguanyat Antoni, En Joaquim i En Pere.

Celebrà la missa i beneí la unió pronunciant escaienta plàtica l'antic professor Mn. Enric Gàbana, actual capellà del Col·legi de la Presentació de Figueres.

La família de la núvia obsequià els convidats amb un dinar servit en nostra Estatgeria.

Les festes del trimestre.—En aquest quart trimestre de l'any ens toca ressenyar les festes capdals del Santuari:

La festa de l'Aparició.—Amb la solemnitat tradicional augmentada enguany per un temps esplèndid que atragué una munió nombrosíssima com mai de devots de la Verge, tingué lloc enguany la col·lellenca diada del 25 d'octubre, commemoradora de l'Aparició de Santa Maria del Collell a Miquel Noguera del Torn.

Al matí el professor Dr. Colóm digué la Missa de Comunió General amb una fervorosa plàtica. Foren en gran nombre els devots que s'acostaren a rebre a Jesús Sagramentat fent-hi llur primera comunió els infants col·legials Josep M.ª Torras, Joan Borràs i Pere Aguilera.

A les 10 comensà el solemníssim ofici que celebrà el nostre Sr. Rector, Mn. Josep Corcoy, assistit dels Srs. Vicaris de Mieras i St. Miquel de Campmajor. Fou cantada la Missa «Fons Bonitatis» per tots els Col·legials. El professor Mn. Viñoles feu el sermó, que digué amb gran zel i unció, cantant les alabances de la nostra Mare Apareguda.

En el Presbiteri ocuparen lloc preferent les autoritats comarcals, i, al peu del mateix, les Dames Camaristes de Sta. Maria del Collell.

A la tarda tingué lloc la funció, després de la que s'organitzà la processó en que tots els anys es passejada la veneranda Imatge.

Enguany per primera vegada entrà la processó dins la nova església, convenientment abillada amb garlandes i ramatges. Allí hom pogué veure la gran gentada que havia acompanyat a Nostra Mare en son passeig triomfal. Portà el penó principal l'antic alumne Sr. Perez Xifra acompanyat dels Srs. Cardelús, diputat provincial, i de Pont.

Durant el curs de la processó es cantà, alternant-los l'escolania i el poble, el Virolai de Sta. Maria del Collell, i en esser la Imatge de la Verge altra vegada en son Camaril es cantaren els Goigs que eran cho-rejats per tot el poble.

Fou una diada de molta animació i que palesà com creixen cada dia els devots de la Reina Apareguda.

La festa de la Immaculada.—Com els altres anys fou celebrada aquesta festa amb tot esplendor. Al matí hi hagué Missa de Comunió General. En ella els col·legials Francisco Teixidor, Esteve Agustí, Joaquím Borràs, i els germans Joan i Narcís Palomer, reberen per primera volta

dintre sos cors al Bon Jesús. El professor Mn. Josep Costa digué una fervorosa plàtica.

A les 10 fou dit un solemne ofici, el que celebrà el nostre Sr. Rector Mn. Josep Corcoy, cantant-se per tots els collegials la Missa «Cum júbilo». Al ofertori alternant amb l'escolania, la melodia gregoriana «Salve mater» i al final l'inspirat «Oh Verge i Mare de Deu» de Mn. Romeu.

A la funció de la tarde el professor Mn. Jeroni Viñoles digué el sermó cantant bellament les glories de la Immaculada.

Per fi en la gran sala d'actes, tingué lloc l'acostumada vetllada en la que els Srts. Juliol, Comalat, Moga, Gras, Segués y Soler interpretaren varies peces de piano, algunes d'elles a quatre mans. El Srt. Segués cantà amb gran justesa les inspirades pessets «El Cassador» i «La flor dels tarongers».

Els Srts. Sala i Mercader llegiren poesies i el President de la Congregació Srt. Viñas un bell discurs, alusiu a la festa.

Els collegials Srts. Reigt, Coll, Viader, Roca, Vilallonga, Costa Ruiz, Mató, Sanmiquel, Esquius i Terricabras, representaren amb molt encert el drama en dos actes «El fill del Croat». I els Srts. Moga, Malagelada, Casafont i Comalat posaren en escena la sarsuela còmica «Trapacerias», que interpretaren a gust de la distingida i nombrosa concurrencia.

La festa de Sant Francesc.—El dia 11 de novembre la floreixent V. O. T. collellenca celebrà la festa patronal del Seràfic Pare St. Francesc.

Hi hagué comunió general amb plàtica a càrrec del professor Dr. Burgas, ofici solemne, cantat per tots els collegials i a la tarda funció solemne assistint-hi tots els terciaris de la contrada i predicant-hi el professor Dr. Rodón.

L'Associació de Dames Camaristes.—Complint ço que tenen estatut en llur reglament particular el dia de l'Aparició es reuniren al Casal de la Verge, presidides pel Director Rnd. Corcoy, assissint-hi les Dames Camaristes següents:

D.ª Lluçia Estorch, presidenta; D.ª Margarida Riera de Salavia, secretaria; D.ª Concepció Llongarriu de Busquet, D.ª Carme Llongarriu de Vilà. D.ª Remei Quintà de Teixidor, D.ª Antonia Moncanut de Plantés, D.ª Pilar Pujol de Goromina, D.ª Elvira Aurich Vda. de Rovira, D.ª Pilar Perxés de Perez, D.ª Anna Serrat-Calvó de Llosas i D.ª Teresa Gibert de Casademont.

Per unanimitat foren presos els següents acords:

a) Entregar per al Tresor del Santuari el vestit de la Verge que per acord de la passada reunió es regalà a la Santa Imatge.

b) Contribuir cada Camarista amb el donatiu mínim de 25 ptes. a la adquisició del mateix i dels cordons que complementen el dit vestit.

c) Nomenar Vice-presidenta de la Junta a D.ª Teresa Gibert de Casademont i Tresorera a D.ª Antonia Poch de Fort.

d) Fer celebrar una missa en el Santuari de la nostra Reina a la

mort de cada Camarista oferint al mateix temps en son sufragi cada associada una comunió.

e) Adquirir un mantell per a la sagrada Imatge.

L'Associació de Dames Camaristes assistí corporativament, tinguent lloc d'honor assenyalat, al solemne Ofici i a la Processó del dia de l'Apació de la Verge, en quina festa estrenà la santa Imatge el magnífic i ric vestit de panyeria lionesa que li regalava la esmentada Associació col·lellenca.

Visites.—Entre les visites efectuades al Casal de la Verge durant el quart trimestre de 1923 sobressurten les efectuades en la diada de l'Apació, en quina festa el Col·lell tingué el goig d'hostatjar els Ajuntaments i autoritats judicials de Sant Miquel, Sant Ferriol i Mieras; l'Alcalde de Santa Pau; el caporal de la Guardia Civil, acompanyat del Preferent. Els rectors o ecònoms del Torn, Sant Miquel, Mieras, Falgons, Pujarnol, Cellent i Miana. Assistiren també els vicaris de Sant Miquel i Mieras, Mn. Borríser i Mn. Albert Casas; Dtor. Gironella, rector de la Catedral. Els col·legis del Torn, Sant Miquel i Mieras, presidits pels seus respectius mestres, mestresses i Germanes Dominiques. Hi havia també devots de tots els pobles de la contrada i nombroses famílies d'interns.

— També ha visitat el Col·lell l'Arxiduc Leopold d'Àustria, acompanyat dels bons amics col·lellencs Srs. Barons de Vilagayà; els M. I. Srs. Celestí Gonzalez Manero, penitencier de Canaries, i Anastasi de Simón i de Simón, arxiprest de Canaries.

— Entre les restants visites cal esmentar el Sr. Trilla, Sr. Llauro, família Agustí, de Banyoles, família Masvidal, Rnd. Costa, Rnd. Fullà, rector de Darnius, família Caballera, Sr. Busquets, germans Casabó, Sr. Perich, família els ex-alumnes Ordís, família Fort, de Borrassà, Mn. Surinyach, família Adroher, de Viladesens, família Iglesias, senyora Vda. de Porta i fill Joan, Sra. Celestina Negre i Sra. de Puigmiquel, família Cardelús, família Taberner, família Sacrest, l'ex-alumne Albert Sacrest, Sr. Geli i filla, Sr. Camprubi, Mn. Prats, Sret. Martirià Llosas, família Bassols, Sr. Verdaguor, Sretes. Rovira, Sra. Vidua Marfany, Sra. Pujol, Sr. Puig, de Sabadell, Sr. Vivés i Sra., senyoreta Canals, Sra. Aguilera, Sretes. Ballesta i Gifre (ex-alumnes), Sra. Mató, família Frigola, família Arnau, de Crespià, Mn. Sebastià Puig, senyora Pagés, Sres. Cortés i cosina, Sr. Mercader, Sr. Nicolau, Sr. Coromina i Sret. Josep M.ª Hostench, família Carreras, de Banyoles, senyor Deulofeu i Sra., Sr. Malagelada, de Banyoles, Sr. Roquer, de Ridaura, Sret. Isern (ex-alumne), Srs. Feliu, Fontfreda, Pi, Pelaó, Púig, Juanola i Torrent, de Tortellà, Sr. Porta, Rnd. Joan Qller, família Martí, Sreta. Lola Vinyas, germana del intern Lluís, Sr. Palmer i senyora, la Camarista D.ª Concepció Gelabert; amb D.ª Emèrita Ros de Figueres, Mn. Pi, de Vilopriu, família Quintana, de Caldés, Sr. Borràs, de Badalona, Mn. Trayter, ex-superior, Mn. Marqués, ex-ajudant,

Sr. Puig, de Castelló, Sra. Prunés, de Terrassa, Sr. Sampera i senyora, Srs. Palmadà i germana, Sr. Bellver, Sr. Carles Badia, Srs. Serra i filla, familia Terricabras, de Tona, Mn. Casellas, Sr. Coloma, Sr. Torras, la Camarista D.ª Antonia Roquer, Sretes. Pepeta i Loreto Roquer, Sr. Puig, Mn. Caritg, Sr. Frigola, de Pujarnol, Mn. Ribas, vicari de Mayà, Sr. Busquets i Sra., Sr. Vergés, Srs. Sans, esposa i fills, Mn. Collellmir, Mn. Enric Gàbana, Srs. Victorià i Carme Cuffi, Srs. Pere i Dolors Casellas, Dtor. Josep Cuffi, Sreta. Celia Casellas, Pietat i Jaume Cuffi, Srs. i Pere Joaquim Casellas, Dtor. Faixat, de Barcelona, familia Casabona, de Figueres, Sr. Plà i Sra., familia Juliol, Dolors Joanhuig, Sr. Lluís Gratacós, Sr. Vinyals, Sra. Pascuet, Sra. Moga, Sr. Torrent de Brunyoles, Sra. Tomàs, Sr. Duràn, Sr. Roset, gerents de la «Editorial Poliglota» de Barcelona, Rnd. Rosend Fortunet, de Figueres, etc.

Ofrenes a la Verge.—S'han rebut participacions per a la rifa de Nadal del Rnd. Tomàs Castañer, de D. Marià Planas, D. Jaume Borràs i D. Josep Padró. La Verge els hi recompensi llur bona voluntat.

— La ferma collellista D.ª Gràcia Isamat Vda. de Soler de Morell i una devota de Banyoles han ofrenat preciosos rams de flors artificials per a l'altar de la Madona.

— Regal del bon amic del Collell Mn. Pere Dausà, de Banyoles, ha ingressat al nostre Museu d'Historia Natural un bell exemplar de *Alligator trigonatus* (yacaré o caimàn) procedent de Colombia.

Agraïdissims.

Estadística pietosa.—Durant el quart trimestre d'enguany, el culte al nostre Santuari es descompon en la forma següent:

Octubre	354 misses;	13 oficis;	4,712 comunions
Novembre	416 »	14 »	4,650 »
Desembre	339 »	9 »	3,708 »

GENERAL

✿ El fet culminant a registrar en eixa Crònica per la transcendència religiosa i patriòtica que enclou és, sens dubte, la visita que els Monarques espanyols acompanyats del Cap del Govern han rendit a S. S. el Papa Pius XI en son Palau del Vaticà.

El Sant Pare acullí els nostres Reis amb la fastuosa solemnitat que corresponia al Rei catòlic visitant el qual pronuncià un discurs magnífic de fons i forma, contestat per Pius XI amb un fervent elogi de la pietat espanyola.

El viatge real a Roma ha sigut motiu perque vibrés l'entusiasme del

poble espanyol qui, al retorn dels Monarques, els acollí triomfalment en llurs breus visites a Palma de Mallorca, Barcelona, Saragossa i entrada a Madrid.

Cal esperar que la Providència divina vetllarà tothora per la nostra Patria regida per un Rei que té a gran honor la confessió del seu catolicisme als peus del Vicari de Jesucrist.

✿ Entre els molts miracles que s'han obrat aquest any a Lourdes ha cridat especialment l'atenció la curació d'un soldat anglès anomenat William Traynor, fa exactament sis anys ferit greument a Gallípoli. Des de aquell temps no havia pogut sortir de l'hospital. Setze operacions quirúrgiques no havien sigut capaces de tornar-li l'ús dels seus braços i cames, i, desesperat de curar-se, el paralític decidí fer una peregrinació a la ciutat miraculosa. Els infermers tingueren de transportar-lo amb una camilla de l'hospital al barco. A Lourdes els parents que l'acompanyaven el banyaren a la piscina, i apenes sumergit, Traynor, estupefacte, s'apercebí de que podia moure les cames, poc a poc recobrà l'ús del braços i al desembarcar al seu país estava totalment curat.

✿ No fa molt temps un telegrama de Xecoeslovaquia anuncià la submissió a la autoritat del Sant Pare, de Xavier Dvorak, sacerdot que s'havia rebelat contra l'autoritat de l'Església i que ara, alabat sia Deu, retorna al bon camí.

✿ Sembla un fet la fundació d'una Universitat catòlica a Jerusalem. Son ja nomenats els professors i s'ha distribuït profusament el programa. Segons ell, s'ensenyaran, entre altres assignatures, Medicina, Dret, Arquitectura, Belles lletres, Aràbic, etc. Hi haurà, demés, estudis preparatoris, en que rebràn instrucció, conforme a les necessitats del país, joves catòlics i tots els àrabs que ho sollicitin.

✿ S'ha constituït a Siena una societat amb l'objecte de promoure estudis especials sobre la vida i les obres de Santa Catarina, i sobre els temps i els llocs on ella va viure.

Es desitja que aquesta admirable figura sigui cada dia mes il·luminada i que la seva influència en la religió, en la història i en la literatura, sigui apreciada universalment en el seu just valor.

✿ Els PP. Benedictins de l'Abadia de Downside (Anglaterra) han rebut la visita del Príncep de Gales, que inaugurarà un monument commemoratiu de la guerra. El Príncep fou rebut amb tota solemnitat per l'Abat i el Cardenal Gasquet i després de descobrir el monument passà a visitar les dependències del Monestir. Aquesta es la primera vegada que un membre de la casa regnant d'Anglaterra ha visitat un monestir catòlic.

✿ Comuniquen de Salamanca lo següent: Fa poc temps es cometé un robo en l'Ajuntament de Jefe, provincia de Càceres, consistent en

300.000 pessetes, i a conseqüència d'aquest fet, s'efectuà una detenció en el partit de Jarandillo. Ara el pare jesuïta, Maurici de la Creu, s'ha presentat al jutjat d'instrucció de Salamanca, entregant al jutge un títol per valor de 118 000 pessetes, que li ha entregat un penitent, baix secret de confessió, i que procedia del robo indicat.

✿ El reverent Carew Mildmay es el més recent dels clergues anglicans convertits a l'Església catòlica durant l'última Setmana Santa.

El dia de Pasqua feu la seva primera Comunió, rebent el mateix dia el Sagrament de la Confirmació de mans del Cardenal Arquebisbe.

El nou catòlic que per a ingressar a l'Església ha renunciat el càrrec de rector de una parroquia de Stamford, es doctor en Filosofia i quan estudiava es distingí molt en hebreu.

✿ Per a conèixer l'immens valor de la civilització espanyola a Filipines, basta donar una mirada a les següents dades d'una estadística oficial publicada pels ianquis: Quan aquestos prengueren possessió de l'Arxipièlag, nomenaren una comissió que examinés l'estat en que's trobava, i aquesta comissió digué entre altres coses: Sobre una població total de 7,635.426 habitants, hi ha 6,987.686 civilitzats, i solament 647.740 pertanyents a tribus selvatges. Els filipins estimen l'Església Catòlica. La solemnitat i grandiositat de les seves cerimònies satisfà plenament els seus sentiments religiosos, i pot afirmar-se que no hi ha gent més religiosa en cap més nació del món. Alguns centenars de milers de filipins son mahometans; alguns mils son pagans encara; els protestants, a força de pagar molt diner, han fet alguns prosèlits; però la immensa majoria es catòlica. La dominació espanyola, ha portat, doncs, els bens de la civilització a les onze dotzaves parts de la població d'aquelles illes.

◆◆ NECROLOGIA ◆◆

Durant el quart trimestre d'enguany han lliurat llur ànima a Déu els següents amics del Col·lell.

Rnd. Mn. Rafel Sayós, Pbre., Rector de St. Privat de Bas.

Rnd. Mn. Joaquím Gelada, Pbre. Rector de Mayà.

D.ª Dolores Reixach i Busca, tia del antic alumne Narcís Figueras, Girona.

D.ª Maria Martí de Ribera, mare del alumne Alexandre, Badalona.

D.ª Antonia Lladó, vda. de Bigas, avia del antic alumne Lluís Bigas, Barcelona.

D. Ramón Rafart, cunyat del antic alumne, Francisco Gambús, Sabadell.

D.ª Dolors Perez Xifra, cunyada de la Camarista, D.ª Pilar Perxés, i germana del antic alumne Narcís Perez Xifra, Girona.

D. Josep Batlle Cabot, germà del ex-alumne Joan, Lladó.

D. Manuel Montaña, pare del alumne Manuel, Granollers del Vallés.

D. Llorens Marimon, pare de l'antic alumne Lluís, metge, a Mataró.

D. Josep Marull i Ponsati, a St. Pol de la Bisbal.

D.ª Maria Sagrera, tia del nostre Mn. Martí Ponsati, a Palafrugell.

D.ª Teresa Bosch, a Girona.

— R. I. P. A. —

Al donar a les respectives famílies nostre condol preguem als lectors del BUTLLERÍ ofereixin algun sufragi a favor d'aquestos difunts. Per a ells resem diàriament un Pare nostre en el Sant Rosari.